

[Arne Melchior]

Langt de fleste lande i Europa klarer sig helt uden en sådan lov, og i nogle af de lande, hvor man har en, bl.a. Finland, har man allerede i mange år haft lov til at holde åbent til kl. 20 mandag, tirsdag, onsdag, torsdag og fredag – altså haft lov til – og så finder handelen og dens ansatte og dens kunder såmænd sagtens ud af, hvad der er behov for, hvor og hvornår.

Derfor er det en falsk logik, hr. Bjørn Westh anvender, når han siger, at når man ikke udnytter den nuværende lovs fulde rammer, skulle det være et bevis for, at der ikke er behov for videre rammer. Ja, nogle steder måske ikke, men andre steder: Jo. Der er også dem, der udnytter loven fuldt ud og skriger efter og har behov for yderligere mulighed for at holde åbent.

Må jeg sige det enkelte ord om turismen, at jeg er overbevist om, at turisterne her i landet vil have stor fordel af denne ændring, og dermed vil landet altså have fordele af det, vores omsætning, vores valutaindtjening, vores beskæftigelse.

Men det skal være klart understreget, at når CD støtter denne lovgivning, så er det ikke af hensyn til turisterne. Jeg hører ikke til dem, der mener, at vi skal indrette landet efter turisternes behov og ønsker. Vi skal indrette et godt land, et godt samfund, for danskeren at bo i, og når det så i mange tilfælde tillige er en fordel for vore gæster og dermed for vor egen indtjening, ja, så er det da kun et ekstra plus.

Jeg mener derfor, at Socialdemokratiet vil komme til at opleve, at når der er gået et par år, vil ingen kunne forstå, at vi ikke har haft de lidt friere vilkår meget længere. Man vænner sig hurtigt til det, og jeg tror ikke, danskere er ringere til at administrere den større frihed end mange af de nationer, der findes i vor nærhed. Det er i det hele taget det, man skal lægge mærke til.

Her er ikke lagt op til et stort eksperiment, ingen behøver at sige til sig selv: Gud ved, hvad vi nu indskiber os i? Hvor dårligt kan det komme til at gå? Vi kender jo metoden igennem årtier fra nærliggende og beslægtede nationer, og der er ikke nogen dér, der har grædt tårer i anledning af større frihed. Det pulserende liv har ganske godt af vide rammer, store frihedsgrader at udfolde sig under.

Hr. Flemming Hansen har næsten villet udnævne dette begrænsede skridt i en rigtig retning til en årtusindlov. Vi svinger om os med år

2000. Jeg kan ikke give hr. Flemming Hansen ret i, at det behøver vi ikke at beskæftige os med mere i de næste 11 år. Hvorfor skulle det nu lige være en grænse, og hvorfor skal lige denne lov udnævnes til det? Verden udvikler sig.

Min spådom er en anden, hr. Flemming Hansen. Jeg tror, at når det her er gået godt i de næste 2, 3, 4 år, vil alle sige: Hvorfor tager vi ikke skridtet fuldt ud? Og hr. Flemming Hansen, som netop taler om forbrugernes interesser, og som forstår, at butikshandel er et servicefag, bliver nok en af de første, der om et par år – enten han til den tid selv sidder på stolen, eller vi har vores nuværende fortrinlige minister på området også til den tid – vil sige: Vi har sandelig for vore gæsters skyld og for vor egen skyld og også for de handlendes egen skyld brug for at gå det næste skridt, nemlig skridtet fuldt ud.

(Kort bemærkning).

Bjørn Westh (S):

Jeg vil gerne spørge hr. Arne Melchior: På baggrund af de argumenter, hr. Arne Melchior brugte, vil hr. Arne Melchior så ikke også være med til at sikre, at daginstitutionerne skal være længere åbne, så de butikstidsansatte også kan få deres børn passet og ikke skal halse af sted for at hente dem i sidste øjeblik, hvad jeg forstod var et af argumenterne? Hvis hr. Arne Melchior gik ind for det, ville jeg have mere respekt for hr. Arne Melchiors synspunkt.

Så vil jeg i øvrigt sige: Lad os tælle butikkerne i landdistrikterne om et par år og se, at butiksdøden har fejret nye triumfer. Jeg kan i hvert fald berette – jeg bor selv i et landdistrikt – at det er de henvendelser, jeg får fra de lokale handlende dér, hvor jeg bor.

Vi ville gerne have været med til en modernisering af lovgivningen, også givet mere indflydelse til det lokale samfund på, hvordan det skulle tilrettelægges, men heller ikke det kunne vi komme i forhandling om.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Indlægget var for så vidt opmuntrende, som hr. Bjørn Westh altså tydeligt forstår, at der er et problem med at halse af sted. Men det problem, hr. Bjørn Westh her nævner, mener jeg er et skinproblem. Også her er vi på fast og sikker grund.